

A woman with reddish-brown hair, wearing a bright blue coat and sunglasses, is smiling and holding her sunglasses. She has a white bag slung over her shoulder. The background shows a coastal town with a stone wall and buildings, set against a clear blue sky and sea.

Polona Vetrih

v monokomediji
Willija Russella

SHIRLEY VALENTINE

in režiji

Borisa Kobala

Kongresna dvorana Mercurius BTC

SHIRLEY VALENTINE

WILLY RUSSELL

Prevod: Polona Vetrlih

Režija: Boris Kobal

Igra: Polona Vetrlih

Scenografija: Irena Pivka

Kostumografija: Mojca Makuc

Luč in ton: Srečko Brezovar

Vodji predstave: Jelka Dobnikar in Tomaž Pičman

Grafična podoba: Ivo Koritnik in Matjaž Ferenc

Kratka vsebina monodrame

V notranjosti gospe Bradshaw, žene gospoda Joea Bradshawa, nekje na dnu srca, se še vedno skriva mlada in neugnana Shirley Valentine. Pa čeprav je mati dveh odraslih otrok in ima 42 let. Zapuščena od življenja in osamljena se vsak dan pogovarja s svojo prijateljico steno, medtem ko kuha možu večerjo, ki mora biti na mizi vsak dan točno ob istem času. Poleg kuhinjske stene ima Shirley še prijateljico Jane. Ta jo povabi na počitnice v Grčijo. Morda pa se bo življenje gospe Bradshaw vendarle spremenilo in mogoče se ji bo posrečilo ponovno postati Shirley Valentine ... Mogoče ji bo ob morju in na toplem grškem soncu, ob kozarčku vina usojeno doseči kar si želi.

KONGRESNA DVORANA MERCURIUS BTC

Vstopnice so na voljo pri blagajni Cankarjevega doma in uro pred vsako predstavo v Kongresni dvorani Mercurius. Cena vstopnice je 2500 SIT.

agencija KOMPAS, BTC dvorana A
www.btc-city.com

Ne vem katera domiselna vila mi je ob bežnem srečanju z vodilnim možem BTC-ja položila na usta tele besede: "Imate pri vas kakšno skladišče, kjer bi lahko delali predstave?" Besede so bile izgovorjene in oba sva si jih zapomnila. Potem sva si pred letom in pol, več kot dvatisoč metrov nad zemljo, v balonu, ki je v tistem, mirnem jutru preletaval gozdove, segla v roko. Merkur, zaščitnik trgovcev in bog zgovornišva, ki ponosno stoji in se hladi v vodnjaku pred kongresno dvorano (kjer bo zdaj živel tudi gledališče), je kavalirsko ponudil roko v rdeč žamet in škrlat odeti Taliji, boginji komedije in zaščitnici gledališčnikov.

Pobrskala sem po spominu in za začetek izbrala besedo, ki jo že več kot 10 let nosim v sebi. Prijazno, hudomušno in tudi ganljivo pripoved, monokomedijo, o gospej Shirley Bradshaw, materi dveh odraslih otrok, ženi in gospodinji, ki se v svoji samotni kuhinji pogovarja s steno, medtem ko možu vsak dan pripravlja, bog ne daj kaj drugega, kot zmeraj obilno večerjo. Potem pa se nekega dne gospa Bradshaw naveliča samotnih pogovorov. Hoče postati to, kar je nekoč že bila. Veselo dekle, ki se je nekoč imenovalo Shirley Valentine. Začeti hoče znova, odpotuje v Grčijo in ...

Kadar se odpira novo gledališče, je za vse tiste, ki so ga postavili na noge, za igralce in gledalce, velik praznik. Počastiti bi ga morali s fanfarami in pogrnuti preproge. Mi ga bomo skušali prijazno obuditi v življenje. Prižgali mu bomo svečke in zagoreli bodo reflektorji. Skušali vam bomo zaigrati igre, ki vas bodo razveseljevale, ki vam bodo dali misliti in ki jih ne boste pozabili tako zlahka.

Teatru komedije BTC bomo vdihnili življenje, vsadili mu bomo srce, ki bo majhno, a bo vendarle bilo pogumno.

Nekaj besed o avtorju,

Willy Russel je zaslovel s komedijama "Shirley Valentine" in "Educating Rita". Povedo, kjer so se lotili njune uprizoritve, sta postali uspešnici. Po obeh zgodbah so posneli tudi filma. Willy Russell se je rodil leta 1948, blizu Liverpoola, v skromni delavski družini.

"Imel sem prekleto smolo in srečo, ker sem od otroštva sanjal, da bom pisatelj", je kasneje komentiral svoje življenje. "Srečo, ker sem vedel, da bom počel to, za kar sem na svetu, smolo pa zato, ker je bilo, revnemu fantiču iz predmestja, vse to skoraj nedosegljivo".

Ko je imel 16 let so ga starši poslali v UK za damskega frizerja. "Med glavnikom in škarjami sem vendarle našel čas za pisanje in za izpopolnjevanje v večernih tečajih".

Po šestih letih si je s težavo prislužil toliko denarja, da si je lahko plačal študij na univerzi. Kasneje je dejal: "Ko sem stopil v predavalnico, sem se počutil kot doma ..."

Willy Russell ne piše iger polnih obupa in žalosti. V gledalkah in gledalcih, ki zapuščajo njegove predstave, želi zanetiti hrepenenje po optimizmu in dobrem.

Boris o Poloni

Spoštovana in draga tovarišica Polona!

(Zakaj se ne bi smelo tako reči?)

Glede na najin intelektualni nivo bi se morala obvezno dopisovati v francoščini, a ker najine francoščine ne bi nihče dojel, je bolje, da ti kar po slovensko povem, da te cenim, da občudujem tvoj talent in da sem vedno rad delal s tabo. Ko se midva srečava je vedno v "luftu" neka otroška igra, polna naivnosti in zvedavosti. In kaj drugega smo gledališki ljudje, če ne veliki otroci? To imamo in to lahko damo. Zato Polonca delaj(va) dalje in se še naprej zabavajva, tudi "onfranse".

Ta "pametni" tako ali tako ostanejo »tapametni«. Tvoj Boris

Polona o Borisu

Z Borisom sva tovariša (ta, tako plemenita beseda ima globok pomen! Danes sta pozabljena oba: beseda in njen pomen).

Že vrsto let nastopam v igrah, ki jih je režiral Boris (Ob letu osorej, Blagi pokojniki, dragi možje, Ime mu bo Just) ali pa sva skupaj igrala, pela, plesala in debatirala. Včasih sva si povedala tudi marsikatero resnico, kajti dobri prijatelji zmorejo tudi to. Dobro poznam njegovo delo, njegov iskrivi temperament in njegov neusahljivi talent.

Spominjam se, ko sva predstavo Ime mu bo Just v Trstu začenjala s polurno zamudo, ker blagajničarka ni mogla dovolj hitro prodajati vstopnic. Toliko je že spominov, pa še več jih zagotovo bo. Saj sva oba še vedno mlada in ustvarjalna. Še bova delala skupaj in klepetala v najinem primorskem narečju ...

Boris, hvala, ker se lahko smejim s tabo! Polona

